

РЕШЕНИЕ

№ 588

гр. София, 22.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ЧЖ-VI-Д, в закрито заседание на двадесет и втори март през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Петър Теодосиев

Членове: Петя Георгиева
Светослав Василев

като разгледа докладваното от Петър Теодосиев Въззивно гражданско дело № 20211100510086 по описа за 2021 година

Производството е по реда на чл. 463 ГПК, образувано по жалби, подадени от „П.и.б.“ АД и Д.А.К. срещу разпределение на сумата 445 050,00 лв., срещу която вискателят „П.и.б.“ АД е обявен за купувач на проведена публична продан на недвижим имот на длъжника Д.А.К. (идеални части от сграда и дворно място на адрес гр. София, ул. ****), извършено с протокол от 11.05.2021 по изпълнително дело №20188440403054 на ЧСИ с рег. №844.

Възраженията в жалбата на „П.и.б.“ АД са, че разпределението е извършено в нарушение на материалния закон (чл. 136 ЗЗД) и процесуалния закон (чл. 458 - 461 ГПК и чл. 495 ГПК), тъй като не са заделени суми за вземанията на банката, обезпечени с ипотека върху процесния недвижим имот, разпределените суми за такси и разноски по изпълнителното дело не са индивидуализирани по основание, не е изискана информация за публичноправните задължения на длъжника преди извършване на разпределението, не е посочен остатък на непогасените вземания на вискателя след извършеното разпределение.

В жалбата на Д.А.К. също са изложени възражения относно неопределеността и недължимостта на вземанията за разноски на вискателя, включени в разпределението, както и относно извършването на разпределението без актуални данни за дължимите данъци за имота и други публичноправни задължения на длъжника, а освен това и възражения, че съдържанието на протокола за извършване на самото разпределение въобще не отговаря на изискванията на чл. 495 и 460 ГПК и не може да породи валидни правни последици, предвидени с цитираните разпоредби, тъй като не индивидуализира по основание и размер вземанията, за чието погасяване са разпределени суми, не посочва ред на привилегията на всяко от тези вземания, а освен това поставя условие за плащане на сумите, които съобразно разпределението подлежат на възстановяване на длъжника, без нормативно предвидено основание за това.

Жалбите са основателни, а съображенията за това са следните:

Предмет на процесното изпълнително дело №20188440403054 са парични вземания на „П.и.б.“ АД срещу Д.А.К., за които е издаден изпълнителен лист от 14.02.2014г. по ч.гр.д. №2174/2014г. на РС-Пловдив.

Присъединени по реда на чл. 456, ал. 1 ГПК за събиране по изпълнително дело №20188440403054 са и вземания на „П.и.б.“ АД срещу Д.А.К., за чието обезпечение с нотариален акт №37, т. 14, вписан в СВ с входящ рег. №33443/16.07.2013г., е учредена ипотека върху процесния недвижим имот и за чието принудително събиране е образувано изпълнително дело №20188440402935.

По изпълнително дело №20188440403054 на ЧСИ с рег. №844 е проведена публична продан на недвижимия имот, която е приключила с обявяване на „П.и.б.“ АД за купувач на имота срещу най-висока цена в размер 445 050,00 лв., предложена от банката при условията на чл. 489, ал. 1, изр. 2 ГПК без внасяне на задатък.

В посочената хипотеза съдебният изпълнител не дължи извършване на разпределение на суми, получени от плащане на цената от обявения за купувач наддавач (общата хипотеза на чл. 460 ГПК), а акт за разпределение на сумата, представляваща предложената най-висока цена от обявения за купувач вискател, в който акт за разпределение съгласно чл. 495, вр. чл. 261 и 261 ГПК следва да бъдат посочени вземанията на вискателя, които при спазване на правилата на чл. 136 ЗЗД могат да бъдат прихванати срещу задължението му за внасяне на цената на имота, както и вземанията на останалите лица, които имат право да получат суми от предложената цена, подлежащи на плащане от вискателя в двуседмичния срок по чл. 495 ГПК.

С протокол от 08.07.2019г. по изпълнително дело №20188440403054 съдебният изпълнител е извършил следното разпределение на сумата 445 050,00 лв.: сумата 10 573,10 лв. – пропорционална такса по т. 26 от ТТРЗЧСИ; сумата 919,28 лв. – разноси, направени от вискателя „П.и.б.“ АД за изпълнението върху недвижимия имот; сумата 115 000,00 лв. – разноси на „П.и.б.“ АД за юрисконсултско възнаграждение за водене на изпълнително дело №20188440402935; сумата 264 387,49 лв. – разноси, за които е издаден изпълнителния лист, по който е образувано изпълнително дело №20188440402935, сумата 54 170,13 лв. – част от договорни лихви, за които е издаден изпълнителния лист, по който е образувано изпълнително дело №20188440402935.

Това разпределение е обжалвано от длъжника Д.А.К. и е отменено с решение от 20.11.2020г. по гр.д. №3515/2020г. на САС, с което делото е върнато на съдебния изпълнител с указания за извършване на ново разпределение съобразно мотивите на решението.

Тези мотиви включват и се изчерпват до изводи за незаконосъобразност на разпределението от 08.07.2019г. само и единствено в частта му, с която е призната привилегия и право на предпочтително удовлетворяване на вземането на „П.и.б.“ АД в размер на 115 000,00 лв. за разноси за юрисконсултско възнаграждение по изпълнително дело №20188440402935.

С новото разпределение, извършено с протокол от 11.05.2021г. по изпълнително дело №20188440403054 на ЧСИ с рег. №844, което е обжалвано и от вискателя, и от длъжника с жалбите, за чието разглеждане е образувано настоящото производство, сумата 445 050,00 лв., срещу която вискателят „П.и.б.“ АД е обявен за купувач на процесния недвижим имот, е разпределена от съдебния изпълнител по следния начин: 13 804,08 лв. - пропорционална такса по т. 26 от ТТРЗЧСИ, сумата 2 060,77 лв. - разноси, направени от вискателя „П.и.б.“ АД за

изпълнението върху недвижимия имот; сумата 150,00 лв. – публични задължения към НАП; сумата 10 218,23 лв. – разноски на вискателя „П.и.б.“ АД по изпълнителен лист; сумата 17 611,65 лв. – разноски на вискателя „П.и.б.“ АД; сумата 143 783,97 лв. – вземане на „П.и.б.“ АД за законна лихва до датата на разпределението; сумата 195 583,00 лв. – вземане на „П.и.б.“ АД за главница по изпълнителния лист, по който е образувано изпълнително дело №20188440403054; сумата 63 825,26 лв., която следва да бъде възстановена на длъжника (според съдържанието на разпределението след приспадане на дължимите такси за прекратяване на изпълнителното дело).

Разпределението е незаконосъобразно и подлежи на отмяна като последица от подадените жалби срещу него по реда на чл. 463, ал. 1 ГПК.

На първо място общият сбор на сумите от предложената цена в размер на 445 050,00 лв., които според разпределението подлежат на прихващане с вземания на вискателя и на плащане от вискателя в изпълнение на задълженията му по чл. 495 ГПК, възлиза на сумата 447 036,96 лв., която надхвърля разпределяната сума.

Освен това основателни са и възраженията, изложени както в жалбата на вискателя „П.и.б.“ АД, така и в жалбата на длъжника Д.А.К., че съдържанието на протокола за разпределението не индивидуализира вземанията за разноски на вискателя с ясно посочване на основанията на всяко от тези вземания, което се отнася както за вземанията за разноски в размер 2 060,77 лв., които според разпределението са направени за осъществяване на принудителния способ и се ползват с привилегия по чл. 136, ал. 1, т. 1 ЗЗД (съкращенията в текста на разпределението въобще не дават възможност за определяне на таксите или другите разноски, платени от вискателя, които според съдебния изпълнител са направени за проданта на недвижимия имот), така и за вземанията на вискателя за разноски с размери 10 218,23 лв. и 17 611,65 лв., които според разпределението представляват хирографарни вземания.

Следва да се отбележи, че в изпратените по реда на чл. 436, ал. 3 ГПК мотиви на съдебния изпълнител за обжалваното разпределение, са изложени съображения, че част от вземанията на вискателя за разноски с привилегия по чл. 136, ал. 1, т. 1 ЗЗД представляват разноски, направени във връзка със съставянето на предходното разпределение от 08.07.2019г. и обжалването му пред съда, но тези разноски на вискателя поначало не подлежат на възстановяване от длъжника, тъй като длъжникът не отговоря за разноски, направени за действия и актове на съдебния изпълнител, признати за незаконосъобразни и отменени от съда (отговорността за възстановяване на такива разноски е на самия съдебен изпълнител и при липса на доброволно изпълнение, подлежи на реализиране по исковия ред на чл. 441, ал. 1 ГПК).

Най-съществено в случая е, че обжалваното разпределение е постановено в пряко нарушение на регламентираните в чл. 501, ал. 2, вр. чл. 495 ГПК и чл. 459, ал. 2 ГПК права на вискателя „П.и.б.“ АД, произтичащи от учредената в негова полза ипотека върху процесния недвижим имот.

Съгласно цитираните разпоредби ипотекарният кредитор е присъединен по право вискател в изпълнителното производство, насочено върху ипотекирания имот, като за обезпечените с ипотека вземания съдебният изпълнител дължи да задели суми до представяне на изпълнителен лист от ипотекарния кредитор, а самият ипотекарен кредитор има право да участва като наддавач при публичната продажба на имота без внасяне на задатък и с прихващане на вземанията му, обезпечени с ипотека, по реда на чл. 495 ГПК, като в случай, че ипотекарният

кредитор бъде обявен за купувач и внесе в регламентирания с разпоредбата срок сумите за изплащане на вземания с привилегия от по-горен ред и разликата над размера на обезпечените вземания до размера на предложената цена, постановление за възлагане се издава след представяне на изпълнителен лист за обезпечените с ипотека вземания.

Според доказателствата по изпълнителното дело в случая вискателят „П.и.б.“ АД се е и снабдил с изпълнителен лист за обезпечените с ипотека върху процесния недвижим имот вземания, а обстоятелството, че образуваното въз основа на този изпълнителен лист изпълнително дело №20188440402935 е спряно със съдебен акт по чл. 391, ал. 1, вр. чл. 389 ГПК до приключване на исково производство между страните с предмет съществуването на ипотечното право, не дерогира правата на ипотекарния кредитор по чл. 501, ал. 2, вр. чл. 495 ГПК и чл. 459, ал. 2, вр. ал. 1 ГПК, а единствено предпоставя, че при прихващане на обезпечените с ипотека вземания с предложената от ипотекарния кредитор цена при публичната продажба на имота, дори при влизане в сила на разпределението по чл. 495, вр. чл. 460 ГПК и внасяне на сумите по чл. 495 ГПК от ипотекарния кредитор, постановление за възлагане на имота може да бъде издадено едва след постановяване на акт за отмяна на допуснатата обезпечителна мярка по чл. 397, ал. 1, т. 3 ГПК (в случай, че междувременно с влязло в сила съдебно решение между страните бъде отречено ипотечното право на кредитора, обявен за купувач, съдебният изпълнител дължи извършване на действията по чл. 493, т. 2 ГПК, съответно чл. 494, ал. 2 ГПК).

В обжалваното разпределение от 11.05.2021г. съдебният изпълнител въобще не е включил обезпечените с ипотека вземания на „П.и.б.“ АД (които е включил в предходното разпределение от 08.07.2019г., отменено с решението от 20.11.2020г. по гр.д. №3515/2020г. на САС), а единствено вземанията на банката, за чието събиране е образувано изпълнително дело №20188440403054.

Следва да се посочи, че освен в нарушение на чл. 501, ал. 2, вр. чл. 495 ГПК и чл. 459, ал. 2 ГПК, разпределението от 11.05.2021г. е извършено и в пряко противоречие с указанията, дадени с решението от 20.11.2020г. по гр.д. №3515/2020г. на САС, с което е отменено предходното разпределение от 08.07.2019г., тъй като в противовес на съображенията, изложени от съдебния изпълнител по реда на чл. 436, ал. 3 ГПК относно разпределението от 11.05.2021г., решението на САС за отмяна на разпределението от 08.07.2019г., включително при съобразяване на мотивната му част, въобще не съдържа указания, че обезпечените с ипотека вземания на „П.и.б.“ АД, за чието събиране е образувано изпълнително дело №20188440402935, не следва да бъдат включвани в новото разпределение, а единствените указания в решението на САС относно нарушенията на закона при извършването на отмененото разпределение от 08.07.2019г. са, че неправилно с разпределението е призната привилегия и право на предпочтително удовлетворяване на вземане на „П.и.б.“ АД в размер на 115 000,00 лв. за разноски за юрисконсултско възнаграждение по изпълнително дело №20188440402935.

Отделен е въпросът, че дори обезпечените с ипотека вземания на „П.и.б.“ АД, за чието събиране е образувано изпълнително дело №20188440402935, да се приемат за хирографарни спрямо вземанията, за чието събиране е образувано изпълнително дело №20188440403054, в хипотезата на т. 7 от ТР №2 от 26.06.2015г. по тълк.д. №2/2013г. на ВКС, ОСГТК (която не е налице в процесния случай, тъй като според изпратените документи по чл. 436, ал. 3 ГПК ипотеката е вписана преди вписване на възбраната по изпълнително дело №20188440403054), това поначало не би обусловило основание обезпечените с ипотека вземания въобще да не бъдат включвани в разпределението на сумите, получени от проданта на ипотекирания имот,

респективно в разпределението, съставено по реда на чл. 495 ГПК, а единствено основание за включване на вземанията на ипотекарния кредитор в един ред с останалите хирографарни вземания.

По изложените съображения обжалваното разпределение е незаконосъобразно и подлежи на отмяна като последица от подадените срещу него жалби от вискателя и длъжника, а тъй като изпратените по реда на чл. 436, ал. 3 ГПК документи по изпълнителното дело, включително мотивите на съдебния изпълнител във връзка със съставянето на обжалваното разпределение, не съдържат достатъчно данни, въз основа на които да могат да бъдат определени размерите на вземанията на вискателя „П.и.б.“ АД по изпълнителните дела №20188440403054 и №20188440402935 на ЧСИ с рег. №844, включително частта от тези вземания, която се ползва с привилегии по чл. 136, ал. 1, т. 1 - 6 ЗЗД, правомощията на съда по чл. 463, вр. чл. 278, ал. 2 ГПК не могат да бъдат упражнени, а в приложение на чл. 463, вр. чл. 278, ал. 3 ГПК делото отново (след вече постановената идентична последица с решението по гр.д. №3515/2020г. на САС) следва да бъде върнато на съдебния изпълнител за извършване на ново разпределение по чл. 495, вр. чл. 460 ГПК на сумата 445 050,00 лв., срещу която вискателят „П.и.б.“ АД е обявен за купувач на проведената публична продан на процесния недвижим имот.

При изготвяне на новото разпределение с привилегия по чл. 136, ал. 1, т. 1 ЗЗД следва да бъдат включени сумите за дължима пропорционална такса по т. 26 от ТТРЗЧСИ (които подлежат на внасяне от вискателя в срока по чл. 495 ГПК) и вземанията на вискателя „П.и.б.“ АД за разноси за осъществяване на изпълнителния способ (които включват само платените от вискателя разноси за провеждане на публичната продан и за извършване на новото разпределение, не и платените разноси за извършване на разпределенията от 08.07.2019г. и 11.05.2021г. и за администриране на жалбите срещу тях).

С привилегия по чл. 136, ал. 1, т. 2 ЗЗД в новото разпределение следва да бъдат включени публични вземания за данъци върху имота (в случай, че такива бъдат установени след изпълнение на задълженията на съдебния изпълнител по чл. 458, изр. 2 ГПК преди извършване на новото разпределение, като размерът на тези вземания също подлежи на внасяне от вискателя в срока по чл. 495 ГПК).

С привилегия по чл. 136, ал. 1, т. 3 ЗЗД в новото разпределение следва да бъдат включени обезпеченията с ипотека върху процесния недвижим имот вземания на „П.и.б.“ АД, за чието събиране е образувано спряното изпълнително дело №20188440402935, освен в случай, че преди извършване на разпределението на съдебния изпълнител бъде представен влязъл в сила съдебен акт, който отрича съществуването на ипотечното право или обезпеченията с ипотека вземания.

С привилегия по чл. 136, ал. 1, т. 6 ЗЗД в новото разпределение следва да бъдат включени установени по реда на чл. 458, изр. 2 ГПК публични вземания срещу длъжника (освен вземанията за дължими данъци за имота с привилегия по чл. 136, ал. 1, т. 2 ЗЗД), чийто размер подлежи на внасяне от обявения за купувач вискател по реда и в срока по чл. 495 ГПК в случай, че включените в разпределението вземания с привилегии по чл. 136, ал. 1, т. 1, 2 и 3 ЗЗД не надвишават предложената цена от 445 050,00 лв., за която се съставя разпределението.

В случай, че вземанията с привилегии по чл. 136, ал. 1, т. 1 – 6 ЗЗД, не надвишават сумата 445 050,00 лв., за която се съставя новото разпределение, в това разпределение като хирографарни следва да бъдат включени и вземанията на вискателя „П.и.б.“ АД, за чието събиране е образувано изпълнително дело №20188440403054 (чрез индивидуализиране на основанията им – разноси,

лихви за забава, договорни лихви, главници, с посочване на размерите им и съобразно реда за погасяване, предвиден в чл. 76, ал. 2 ЗЗД).

По изложените съображения Софийски градски съд

РЕШИ:

ОТМЕНЯ разпределението, извършено с протокол от 11.05.2021 по изпълнително дело №20188440403054 на ЧСИ с рег. №844.

ВРЪЩА делото на ЧСИ с рег. №844 за извършване на ново разпределение по изпълнително дело №20188440403054 при съобразяване на указанията, дадени в мотивната част на решението.

Решението може да се обжалва пред Софийски апелативен съд в едноседмичен срок от връчването му.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____